

Arrest

nr. 88 902 van 3 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 19 juli 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 juni 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de bevelen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 3 juli 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 november 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort Vreemdelingenwet). Op 14 juni 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 3 juli 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris zowel voor verzoeker als voor verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Deze bevelen betreffen de tweede en de derde bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Aangaande de eerste bestreden beslissing, met name de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 juni 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, laat verweerder in zijn nota met opmerkingen weten dat deze op 3 augustus 2012 werd ingetrokken. Ten bewijze hiervan voegt verweerder de beslissing van 8 augustus 2012 toe, gericht aan de burgemeester van de gemeente Rumst, waarin het volgende wordt gesteld:

“(…) Hierbij verzoek ik u de onontvankelijkheidsbeslissing d.d. 14.06. 2012 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, in te trekken. (…)”

Ten gevolge van de intrekking van de bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken is het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 14 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard zonder voorwerp geworden.

2.2. Aangaande de tweede en de derde bestreden beslissing, met name de bevelen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 3 juli 2012 werpt verweerder een exceptie van niet-ontvankelijkheid op, wegens gebrek aan actueel belang bij de onderhavige vordering. Verweerder wijst erop dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 3 juli 2012 het gevolg is van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 31 januari 2012. Tevens wijst verweerder erop dat tegen verzoekers reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevaardigd op 9 februari 2012, dat niet werd aangevochten. Dit bevel is dus definitief in het rechtsverkeer en principieel uitvoerbaar. Verweerder meent dan ook dat het bestreden bevel een herhaald bevel betreft, waarvan de nietigverklaring de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet wijzigt en geen nut oplevert nu het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 februari 2012 kan worden uitgevoerd.

De raadsman van verzoekers legt ter terechtzitting een brief d.d. 6 maart 2012 van de Dienst Vreemdelingenzaken neer. Deze brief is gericht aan de burgemeester van de gemeente Rumst. In deze brief wordt verwezen naar de tweede verzoekende partij waarbij het volgende wordt meegedeeld: *“Aangezien wij de beslissing (13qq) van 13/02/2012 dienen in te trekken, mag U betrokkene opnieuw in het bezit stellen van zijn documenten (A.I.).”*

Uit het administratief dossier blijkt dat op 6 maart 2012 de bevelen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 9 februari 2012 zowel deze betreffende verzoeker als deze betreffende verzoekster werden ingetrokken.

Dientengevolge kan verweerder niet worden gevolgd waar hij erop wijst dat de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker, herhaalde bevelen betreffen, gezien het niet zonder meer vaststaat dat de bevelen om het grondgebied te verlaten van 9 februari 2012 zich nog in het rechtsverkeer bevinden en uitvoerbaar zouden zijn.

Verwerende partij werpt vervolgens in de nota met opmerkingen op dat in het verzoekschrift geen middelen zijn uiteengezet tegen de tweede en derde bestreden beslissing. Luidens artikel 39/78 *juncto* artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting bevatten “van de feiten en de middelen”. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

De Raad stelt samen met verwerende partij vast dat verzoekers' middel uitsluitend gericht is tegen de eerste bestreden beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard en dat zij geen enkel middel ontwikkelen tegen de tweede en derde bestreden beslissing en evenmin op concrete wijze uiteenzetten hoe een eventuele onwettigheid of intrekking van de eerste

bestreden beslissing enige invloed zou kunnen hebben op de regelmatigheid van de tweede en derde bestreden beslissing, die gegrond is op eigen feitelijke motieven en een afzonderlijke juridische basis.

Het ingestelde beroep is, in de mate dat het gericht is tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 3 juli 2012 om voormelde redenen onontvankelijk.

Het beroep tot nietigverklaring is derhalve niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is deels zonder voorwerp geworden, deels onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN